

[Landbrugsministeren.]

mest var tillægsjord, der var interesse for, og derfor kunne man ønske noget i retning af det, som her blev anført, men det viste sig ved undersøgelser ude i praksis, at for enkelte gårdes vedkommende ville det betyde, at der næsten ingen jord kom frem, fordi ingen af de såkaldte indeklemte husmandsbrug ville kunne få jord fra disse gårde. Derfor ville denne bestemmelse komme til at virke urimeligt og uensartet for de forskellige gårde, og man blev da enig om, at man ikke burde gå den vej.

Det ærede medlem hr. Aage Føgh udtalte, at jeg var en kompromisglad mand. Jeg ville sætte megen pris på, om det ærede medlem kunne ændre det til, at jeg var en resultatglad mand. Jeg vil indrømme, at jeg i politik tilstræber at opnå resultater, som jeg anser for at være gode for befolkningen, og ikke alene gode resultater, men også resultater, der har så stor tilslutning som muligt, idet det er min erfaring, at de love, der vedtages her i rigsdagen, får en meget lettere gang og får meget større virkning i befolkningen, når de er vedtaget med bred tilslutning, end når det modsatte er tilfældet.

Det ærede medlem spurgte mig, om det var rigtigt, hvad jeg havde udtalt i landstinget angående forståelsen af § 11 og § 9. Jeg havde udtalt, at dersom man går ind i en ordning som efter § 11 foreslået og afleverer de 20 pct., idet man ønsker ved arv at få overdraget mere end to ejendomme, så er man fritaget for fra denne ejendom i fremtiden at skulle afgive jord, når den derefter igen går i arv. Det er rigtigt, og det fremgår tydeligt af forskellen mellem § 11 og § 9. Efter § 11 skal det noteres i tingbogen, det vil sige, at noteringen følger ejendommen, når den fremtidig går i arv, hvorimod der efter § 9 ikke finder notering sted i tingbogen, og det vil sige, at hvis en sådan ejendom fremtidig bliver købt af en anden, der har to ejendomme, skal der igen afleveres jord. Man var i landstinget enig om, at sådan skulle det være.

Det ærede medlem spurgte mig så, om § 24 var at forstå således, at betingelsen for, at de pågældende ejere kunne få lov at købe jord, var den samme som efter § 9 og § 11. Der står udtrykkeligt i § 24, at dersom jordlovsudvalget siger, at det ingen interesse har i at købe jorden, har vedkommende køber ret til at købe den til sin ejendom. Det vil sige, at hvis jordlovsudvalget ønsker at få jorden, så kan han ikke få lov til at erhverve den. Hvis han vil have lov til at købe den, må han komme

overens med jordlovsudvalget om betingelserne.

Så vil jeg gerne sige til det ærede medlem, som spurgte, om det ikke ville være muligt at få større fart i administrationen af denne lovgivning både på den ene og den anden måde, med hensyn til byggeri, med hensyn til betalingen af jord o. s. v., at jeg er enig med det ærede medlem — og det er sikkert alle enige i —, at det var ønskeligt at få en så hurtig afgørelse som muligt. Alle bestræbelser i landbrugsministeriet og forhandlingerne mellem landbrugsministeriets kontorer og jordlovsudvalget går ud på at få fremmet en ordning, så det kan gå hurtigere, men man må forstå, at der er så mange ting at tage hensyn til, talrige prioriteter, udstykningstilladelser o. s. v., at det vil tage nogen tid. Men da statshusmandsloven i fjor blev gennemført, blev det fastsat, at lovens bestemmelser skulle gennemføres indenfor en vis tid, og det vil man tilstræbe i så vid udstrækning som overhovedet muligt.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen var temmeligt højt oppe og mente, at jeg havde svigtet ved at gennemføre et lovforslag, som var meget ringere end det, der blev vedtaget i fjor, og da jeg kunne få flertal både i folketing og landsting for det, der blev vedtaget i fjor, var det i virkeligheden en skandale, at jeg havde svigtet på denne utilbørlige måde.

Det ærede medlem nævnte så — heldigt for mig —, hvad han mente, der var formålet med loven, og hvis det ærede medlem vil overveje, hvordan resultatet er overfor det formål, han har nævnt, vil han se, at der ingen forringelse er sket. Det ærede medlem sagde udtrykkeligt, at det, loven skulle gå ud på, var at tilvejebringe jord til nye brug og tillægsjord til de indeklemte husmandsbrug, og hvis det ærede medlem vil se på forslaget her og overveje de udtalelser, der er faldet i denne sag, vil det ærede medlem sikkert indrømme, at med hensyn til disse formål vil loven virke mere fremmende i den affattelse, den nu har fået, end i den affattelse, den havde i fjor.

Med hensyn til tilvejebringelse af jord til nye brug er alle enige om, at den lov, vi vedtog i fjor, statshusmandsloven, vil give jord nok til statshusmandsbrug, i alt fald i forbindelse med den forkøbsret, vi fik efter loven, til de ejendomme, som kommer i handelen, og denne bestemmelse er ikke indskrænket ved dette lovforslag. Staten har fremdeles forkøbsret til enhver ejendom, som kommer til salg. Hvis en landmand efter dette forslag ønsker at erhverve en ejendom udover de to ejendomme, han har